

بررسی وضعیت ایمنی کودکان سالم واکسینه نشده بر ضد بیماری اوریون در

شهرستان کرج

چکیده

در یک مطالعه اپیدمیولوژیک که به صورت مشاهده‌ای - تحلیلی جهت ارزیابی وضعیت نسبی ایمنی کودکان سالم و واکسینه نشده در برابر اوریون انجام شد، تعداد ۱۹۴ نمونه سرم از کودکان شهرستان کرج در محدوده سنی ۴ تا ۷ سال به شکل نمونه‌گیری غیراحتمالی جمع‌آوری گردید و آزمایش ممانعت از هم‌اگلوتیناسیون روی این سرمها صورت گرفت. برای هر یک از نمونه‌ها رقت‌های ۱/۲ تا ۱/۱۲۸ آنها با گلبولهای قرمز خوکچه هندی و آنتی‌ژنهای ویروس اوریون تهیه شد و در آزمایشگاه روی کشت سلول مورد آزمایش قرار گرفت. سپس نتایج به دست آمده به صورت فراوانی مطلق و نسبی بطور کلی و سپس در گروههای دختر و پسر و گروههای سنی مختلف به تفکیک بررسی گردید. براساس نتایج به دست آمده معلوم شد که ۳۵٪ کودکان فاقد عیار قابل تشخیص آنتی‌بادی بر ضد ویروس بوده (عیار کمتر از ۱/۲) و با در نظر گرفتن عیار بزرگتر و مساوی ۱/۸ به عنوان عیار محافظت کننده حدود ۶۶٪ کل کودکان مورد آزمایش در زیر آن قرار دارند بدین معنی که نسبت به بیماری حساس می باشند. در این زمینه اختلافی بین جنس و نسبت حساسیت به بیماری وجود نداشت ($P < 0/05$). به دلیل وجود درصد بالایی از کودکان حساس به بیماری پیشنهاد می‌شود تا توجه بیشتری به امر ایمن‌سازی کودکان علیه این بیماری معطوف گردد.

علی مرادی جوشقان I

*دکتر محمود شمس شهرآبادی II

کلیدواژه‌ها: ۱- اوریون ۲- ممانعت از هم‌اگلوتیناسیون ۳- عیار محافظت کننده
۴- عیار آنتی‌بادی

مقدمه

این بیماری گاهی نیز به صورت سیستمیک خودنمایی می‌کند.
از جمله عوارض شایع دیگر می‌توان به مننژیت غیرچرکی، منگوانسفالیت، اورکیت و پانکراتیت اشاره نمود.
عوارض با شیوع کمتر او اوفوریت، ماستیت، تیروئیدیت، میوکاردیت، نفریت، آرتريت و نارسایی شنوایی هستند (۴-۱).

اوریون دارای گستردگی جهانی بوده و در جوامع شهری به صورت اندمیک دیده می‌شود. عامل آن ویروسی از خانواده پارامیکسووریده، جنس روبولا ویروس و به نام Mumps virus است (۱).
شایعترین عارضه بیماری تورم غدد بزاقی یا پاروتیدیت است و در بعضی موارد بدون هیچ علامت خاصی بروز می‌کند.

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه آقای علی مرادی جوشقان جهت دریافت مدرک کارشناسی ارشد به راهنمایی دکتر محمود شمس شهرآبادی سال ۷۸-۱۳۷۷.
I کارشناس ارشد ویروس شناسی، گروه میکروپزشناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.
II استاد گروه میکروپزشناسی و ویروس شناسی، آزمایشگاه تخصصی ویروس شناسی، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، خیابان ستارخان، نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسئول)